

lem Hr. J. C. Christensen var altsaa den Gang særdeles vel tilfreds med hele den økonomiske Status, og nu gik man altsaa med glade Forventninger ind til, at nu skulde den rigtige Sparsommelighedens Aand manes frem, den skulde herske i dansk Statsstyre i Fremtiden.

Nu skal jeg ikke trætte med nogen lang Udvikling af det, der er passeret, vi kender alle sammen denne Udviklings Resultat, vi ved alle, at selv om denne Udvikling er fremskyndet under Krigen og de derefter følgende Aar, var den begyndt længe før Krigen. Det sikre er — det lader sig ikke nægte, og det er det, man ogsaa skal fæstne sig ved —, at nu sidder vi med en mægtig Statsgæld og knugende Skatter. Det er det simple Resultat, det er det glade Haabs Virkeliggørelse.

Nu skændes man bravt fra denne Stol om Ansvaret. De Radikale siger, det er Venstres Skyld, og Venstre siger, at det er de Radikales og Socialdemokraternes Skyld. I dette skal jeg ikke blande mig. Vort Partis Ordfører i disse Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har mange Gange hævdet, at vor Opfattelse er den, at vi vilde have siddet adskilligt værre i det, hvis det radikale Styre var fortsat, og deri er jeg enig med ham. Men det, der lader sig uddrage af hele denne Udvikling, er netop en manglende Evne til at resignere, en manglende Evne fra Lovgivningsmagts Side til at modstaa den uhyre Mængde Krav, som vælter ind fra alle Sider, fuldt berettigede, mindre berettigede og ganske uberettigede Krav. Alle kappedes om at byde over, og den danske Vælger fulgte villigt efter. Der skete lidt efter lidt en Forskydning, saaledes at Demokratiet blev ligt med et rundhaandet Styre, og den, der gjorde sig til Talsmand for et mindre rundhaandet Styre, blev med det samme netop i Kraft af dette Ikke-Demokrat; og er der noget, der er farligt at være her i Landet, er det at være Ikke-Demokrat. Nu hører vi igen dette Krav rejstes, og vi sætter ganske roligt mod Kravet om denne Form for Demokrati vort Krav om mere Økonomi. Vi deler ikke Socialdemokraternes Opfattelse af Muligheden af ved en ekstraordinær høj Formueskat at skabe et ekstraordinært Afdrag paa Statsgælden. Vi tror, det er en Vej, det vil være skæbnesvangert at betræde. Er Vejen en Gang betraadt vil ingen kunne garantere mod Gentagelser, og Gentagelser vil virke fuldstændig undergravende paa hele vort Samfunds Økonomi. Derimod vil vi gerne se ad anden

Vej at skabe Midler til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden. Det er og maa være en vigtig Opgave for vor Statsøkonomi at søge at naa frem dertil.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen profeterede om Kravet om mere Ekspropriation, et Krav, der ganske vist møder nogen Modstand fra Venstres Side, men paa et Omraade, hvor Venstre en Gang er gledet noget ud. Det Krav bringer mig til at mindes, at der i de senere Aar paa flere Punkter har fundet Ekspropriation Sted, som kunde give Anledning til, at man tog op til Overvejelse Spørgsmaalet om at skabe en større Sikkerhed for, at Grundlovens Bud om fuld Erstatning virkelig overholdes, i hvert Fald at man fik skabt et eller andet Organ, som kunde give Sikkerhed for, at Kravene blev prøvet, saaledes at man undgik, at Folk følte sig forurettede, og i hvert Fald havde det at henvise dem til, at der var gjort det mest mulige for at prøve deres Krav paa upartisk Maade.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Martin Hansen) og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (L. Rasmussen) var enige om, at Kampen ved det kommende Valg skulde staa for og imod Socialdemokratiet. Ja, vi for vort Vedkommende vil dog forbeholde os at deltage i denne Kamp, og vi vil ogsaa rette vor Kamp mod Radikalismen, fordi denne efter vor Mening er ikke mindre skæbnesvanger end Socialdemokratiet. Og saa kom der jo en meget interessant Passus i det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Tale, idet han sagde, at hvis Socialdemokraterne nu efter et Valg blev de fleste her i Salen, kunde de tage Styret, og saa var det givet, at Ministeriets Program vilde være Valgprogrammet fra Odense. Derefter lød der nogle Lokketoner til det radikale Parti, som var ganske interessante at høre paa, og som stod i en mærkelig Modstrid med, hvad der blev sagt i Fjor. Naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, at det var ørkesløst at drøfte dette i Dag, og desuagtet hengav sig til en Drøftelse af det, saa skete det formodentlig netop for at udviske det, som vi alle huskede paa i samme Øjeblik, Muligheden for et socialdemokratisk Ministerium blev nævnt, nemlig dette, som det ærede Medlem Hr. Rode sagde i Fjor, at et saadant Ministerium vilde blive en kæmpe-mæssig Skuffelse for sine Tilhængere, og at man ikke fra socialdemokratisk Side maatte vente Støtte til Gennemførelsen af et socialdemokratisk Program, altsaa for-